

Vasten – 25

De Heilige Profeet behandelde zijn vijanden rechtvaardig:

De Heilige Profeet belichaamde de volgende leer die aan alle moslims wordt onderwezen:

“En laat de haat voor een volk —omdat zij jullie verhinderden de Heilige Moskee (te bezoeken) — jullie niet aansporen tot overtredingen. En sta elkaar bij in rechtschapenheid en vroomheid, en help elkaar niet in zonde en agressie, en voldoe jullie plicht aan Allah.” – 5:2

“O jullie die geloven, wees oprecht omwille van Allah, (daarbij) getuigende op rechtvaardige wijze; en laat de haat voor een volk jullie niet aansporen onbillijk te handelen. Wees rechtvaardig; dat staat nader tot de vervulling van jullie plicht. En voldoe jullie plicht aan Allah. Waarlijk is Allah Zich Bewust van wat jullie doen.” – 5:8

Noot: Merk op: (1), deze leer, namelijk, om jouw haat tegen een ander volk er niet de oorzaak van te laten zijn om onrechtvaardig tegen hen te handelen, wordt binnen zes verzen herhaald. En (2), het zijn verzen die op een zeer laat moment zijn geopenbaard. Helaas zijn veel moslims vandaag de dag terughoudend om elkaar te helpen in het doen van goede werken, maar zijn maar al te blij om mee te helpen en mee te doen met diegenen van hun gemeenschap die onrechtvaardig handelen ten opzichte van anderen. De Profeet Mohammed handelde zeer nauwgezet volgens de bovenstaande leer, zoals hieronder zal worden aangetoond.

“Luisteraars omwille van een leugen, verteerders van verboden dingen, dus als zij bij u (o Profeet) komen, spreek dan recht tussen hen of keert u zich van hen af. En als u zich van hen afkeert, kunnen zij u in het geheel geen kwaad doen. En wanneer u recht spreekt, spreek dan recht onder hen met rechtvaardigheid. Waarlijk houdt Allah van de rechtvaardigen.” – 5:42

Noot: De mensen op wie dit betrekking heeft, zijn enkele joden van Medina. Toen de Heilige Profeet was aangekomen in Medina, werd er een overeenkomst opgesteld tussen de verschillende volkeren van Medina. Deze overeenkomst was bedoeld om over alle geschillen te oordelen, met inbegrip van het oordelen over geschillen tussen de joden zelf naar de maatstaven van hun religieuze leer. Maar later werden de Joden vijandig tegenover de Profeet. Daarom liet Allah hem de keuze of om tussen hen te oordelen, of om te weigeren dit te doen. Maar in het geval hij oordeelde tussen hen, werd hem nog steeds verteld om te oordelen met rechtvaardigheid. Het feit dat hij rechtvaardig was, ondanks hun enorme vijandschap, toont aan dat de Profeet het hoogste punt van morele rechtschapenheid had bereikt wat mogelijk is voor een mens.

“Waarlijk hebben Wij het Boek met de waarheid aan u geopenbaard, opdat u recht zult kunnen spreken tussen de mensen met behulp van wat Allah u geleerd heeft. En wees niet iemand die voor de zaak van de oneerlijken pleit. En vraag om vergiffenis aan Allah. Waarlijk is Allah immer Vergevensgezind, Barmhartig. En pleit niet voor degenen die zonder trouw handelen tegenover hun zielen. Allah houdt waarlijk niet van degene die onbetrouwbaar is, zondig”– 4:105-107

Noot: De aanleiding van de openbaring van deze verzen was een geschil tussen een moslim en een jood. De Profeet sprak een vonnis uit ten nadele van de moslim. Een moslim had iets gestolen en had het bij een jood verstopt. Daarna beschuldigde hij de jood van diefstal, terwijl zijn moslimstam hem steunde. Ondanks de openlijke vijandschap van de joden, sprak de Profeet de jood vrij van de aanklacht. Het was een periode waarin elke moslimkracht hard nodig was voor de verdediging van de islam, en een veroordeling van een man die ondersteund werd door zijn hele stam, betekende dat die hele stam verloren ging. Maar zulke overwegingen droegen geen enkel gewicht voor de Profeet.

Deze verzen schrijven dus het algemene principe voor, dat oneerlijkheid bestraft moet worden, en dat de weegschaal van rechtvaardigheid in balans gehouden moet worden tussen moslims en niet-moslims, en tussen vrienden en vijanden.

Hier is een uitspraak, in feite een waarschuwing, van de Heilige Profeet aan de moslims die hun geschillen ter oordeel aan hem voorlegden:

“Ik ben maar een mens en jullie brengen jullie geschillen naar mij, sommigen misschien welsprekender in hun pleidooi dan anderen, zodat ik mijn oordeel geef in hun voordeel op basis van wat ik van hen hoor. Daarom, wat ik ook besluit voor wie dan ook, wat rechtmatig toebehoort aan zijn broeder, hij mag daar niets van nemen, want in ken hem een gedeelte van de hel toe.”

De Heilige Profeet erkent hier de mogelijkheid dat een persoon een valse claim kan winnen tegen iemand door op een slimme wijze een pleidooi voor hem te houden. Die persoon is aansprakelijk tegenover Allah voor het ten onrechte iets afpakken van de rechtmatige eigenaar. Hij heeft niet het recht om te zeggen dat zijn claim correct was, enkel omdat de Heilige Profeet het aan hem toekende.

Ramadan Daily Quran Study, Dr. Zahid Aziz

Vertaald door Reza Ghaforkhan

Islam_{Lab}